awwalikkus koggodusses sai kuulda, kui=
ka se XLVI. laul ärraselletati, siis on tem=
ma ommas süddames surt römo ja wäg-
ge tuunud. Kui temma monned sannad
essimessest jutlussest mis CXIX. laulo peäle
peti, kulis ärraselletawa, siis on temma
süddames suur himmo tousnud, keige se
pitka CXIX. laulo selletust kuulda, ja sed=
da ka pähha öppida, et ta ennese sammas-
te järrel käies sega omma hinge woiks toi=
ta ja omma Issanda Jesusse jure liggi=
male sada, ja öppida Jesusse süddant par-
reminne tundma ja nähha sama. Tem=
ma ei saand ni saggeda ste kui teised kirri=
kule tulla, sest et ta omma kurja jures pid=
di ollema, ja kui ta weel sai kirrikule miñ=
na, siis olli temmal kaunis pitk te. Si=
raki ramatust moistis temma ka mitto
peatükki peast ülles ättelda.

3. Kui temma ühhest jutlussest kulis,
et ühhe wagga öppetaja ramat öigest us=
sust ja pühhast ellust kideti, siis otsis ta se
ramato ülles hakkas need essimessed mae=
nitsusse sannad luggema, ja tundis suurt
kasso neist, et tedda se läbbi ikka ennam
pühha kirja pole juhhatati; pärrast wot=
tis ta sellesamma ramato öppetussed lug=
geda



Hanso ja Mardi jut, 1739, lk. 9